

Του **Γιώργου Μητραλιά**



Όποιος έχει μάτια είδε, και όποιος έχει αυτιά άκουσε. Η φετινή καταλανική Diada έσπασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ. Κατέβασε στους δρόμους της Βαρκελώνης ένα εκατομμύριο Καταλανούς, και αποστόμωσε, όλους εκείνους, μέσα στο Ισπανικό Κράτος αλλά και στη “δημοκρατική” Ευρώπη μας, που αρνούνται σε ένα ολάκερο έθνος και σε ένα μεγάλο λαό σαν τον καταλάνικο το στοιχειώδες δημοκρατικό και ανθρώπινο δικαίωμά του να αποφασίσει, αυτός και μόνον αυτός, για το μέλλον του!

Ενώ λοιπόν απομένουν μόλις δυο εβδομάδες για το δημοψήφισμα της 1ης Οκτωβρίου, οι αρχές της Μαδρίτης (κυβέρνηση, βασιλιάς, δικαστές, αστυνομία, καθολική εκκλησία, στρατός, εργοδοσία, ΜΜΕ, ...) αλλά και η αντιπολίτευση της Αυτού Μεγαλειότητας που είναι η ισπανική Σοσιαλδημοκρατία, ακονίζουν τα μαχαίρια τους εν όψει της μεγάλης (αιματηρής;) καταστολής της “καταλανικής ανταρσίας” που διαγράφεται ήδη στον ορίζοντα.

Μετά από τις **διώξεις και τα εντάλματα ενάντια στα μέλη της -δημοκρατικά εκλεγμένης- κυβέρνησης**, την πρόεδρο της Βουλής και βουλευτές της Καταλονίας, **τώρα διώκουν και απειλούν να συλλάβουν και τους δημάρχους των -τουλάχιστον- 712 καταλανικών πόλεων** που δηλώνουν πρόθυμοι να διευκολύνουν το δημοψήφισμα! Και όχι μόνον όλα αυτά. Οι αστυνομίες και οι λοιπές μυστικές και μη υπηρεσίες τους, αναλώνονται ψάχνοντας μανιωδώς...να βρουν τις κάλπες και τα ψηφοδέλτια του “παράνομου” δημοψηφίσματος: Πολιορκούν ή κάνουν εφόδους σε γραφεία καταλανικών εφημερίδων όπου τάχα κρύβονται τα ψηφοδέλτια ή οι κάλπες, συλλαμβάνουν και ανακρίνουν Καταλανούς βουλευτές μόλις βγουν έξω από την Καταλονία, φτάνουν ακόμα και να απαγορεύσουν διαλέξεις με θέμα το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και απειλούν να συλλάβουν την ίδια τη δήμαρχο της Μαδρίτης που διαφωνεί με την απαγόρευση! Και φυσικά, κατατρομοκρατούν τους “πραξικοπηματίες” (όπως τους αποκαλούν) Καταλανούς απειλώντας να ακυρώσουν και αυτή ακόμα την “αυτονομία” της Καταλονίας, επαναφέροντας σε ισχύ την “παλιά καλή” διακυβέρνησή της από τη Μαδρίτη του δικτάτορα Φράνκο!

Και όλα αυτά, καθώς και τα πολύ χειρότερα που θα ακολουθήσουν, όχι με την ανοχή αλλά μάλλον με την **ενεργό συννεοχή της εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσης “δημοκρατικής Ευρώπης”** μας που, εδώ και χρόνια κάνει τα πάντα για να φοβηρίσει τους Καταλανούς και να στηρίξει τον λατρευτό της Ισπανό νεοφιλελεύθερο εταίρο, τον κ. Ραχόι και το Λαϊκό του κόμμα. Και από κοντά τα κράτη -ή μάλλον οι κυβερνήσεις- μέλη της, και “φυσικά” τα μεγάλα ΜΜΕ και τα διεθνή και εθνικά πρακτορεία ειδήσεων που αναμασούν καθημερινά τα “επιχειρήματα” του κ. Ραχόι παρουσιάζοντάς τα περίπου ως θεόπεμπτες αιώνιες “αλήθειες”.

Σε αυτό το σημείο ας κάνουμε όμως ό,τι αρνούνται να κάνουν τα ελληνικά ΜΜΕ -που μεροληπτούν σκανδαλωδώς υπέρ του κ. Ραχόι και των φίλων του- και ας δούμε αυτά τα “επιχειρήματα” αλλά και τον αντίλογό τους. Διαλαλεί λοιπόν ο κ. Ραχόι και οι σύμμαχοί του ότι το δημοψήφισμα της 1ης Οκτωβρίου είναι “παράνομο”, “αντιδημοκρατικό” και “πραξικοπηματικό” επειδή δεν προβλέπεται από το ισπανικό Σύνταγμα που δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση. Και ο κ. Ραχόι και η κυβέρνησή του “αντιπροτείνουν” το μόνο κατά τους ίδιους “νόμιμο” και δημοκρατικό” δημοψήφισμα, εκείνο στο οποίο θα ψηφίσουν για την τύχη της Καταλονίας ...όλοι οι Ισπανοί πολίτες!

Σχετικά με το πρώτο “επιχείρημα”, που επαναλαμβάνεται μάλιστα μόνιμα ως “ακαταμάχητο” από την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μαζί με τους Καταλανούς έχουμε να πούμε ότι **το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεσή τους κατοχυρώνεται πλήρως και αναγνωρίζεται ως πρώτο ανθρώπινο δικαίωμα από το “Διεθνές Σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα”** που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 19 Δεκεμβρίου του 1966 και...**κυρώθηκε από το “Βασίλειο της Ισπανίας” το 1977** (αλλά και από την Ελλάδα το Μάρτη του 1985). Και όχι μόνον αυτό. Το ίδιο το ισπανικό Σύνταγμα του 1978, ορίζει (άρθρο 96) ότι οι κυρωμένες από την Ισπανία διεθνείς συμβάσεις “αποτελούν τμήμα της ισπανικής νομιμότητας”! Ποιός λοιπόν παρανομεί και ποιος παραβιάζει τους κανόνες της δημοκρατίας αν όχι η κυβέρνηση της Μαδρίτης, οι σύμμαχοί της, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της;

Σχετικά με το δεύτερο μεγάλο -και ιστορικά άκρως πρωτότυπο και εξωφρενικό- “επιχείρημα-πρόταση” της κυβέρνησης Ραχόι ότι το δημοψήφισμα της 1ης Οκτωβρίου είναι άκυρο καθώς “μονομερές” επειδή μόνοι αρμόδιοι να αποφασίσουν για το μέλλον των Καταλανών είναι... όλοι οι πολίτες του Ισπανικού Κράτους, που ψηφίζουν σε πανεθνικό δημοψήφισμα, η απάντηση δεν είναι δύσκολη, ειδικά -ελπίζουμε- για τους πολίτες αυτού του Κράτους που χρωστάνε την ανεξαρτησία του στους αγωνιστές ενός κάποιου 1821. Πέρα λοιπόν από την υπενθύμιση του γεγονότος ότι **ποτέ είτε στον περασμένο είτε στον προπερασμένο αιώνα, καμιά εθνική ανεξαρτησία αποσχισθείσας χώρας (1) δεν κηρύχθηκε αφού τάχα πρώτα εκφράστηκε με δημοψήφισμα...η σύμφωνη γνώμη των πολιτών του Κράτους από το οποίο έγινε η απόσχιση** (φανταστείτε τους Γάλλους να ψηφίζουν σε δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία του Βιετνάμ ή της Αλγερίας και τους Βέλγους για εκείνη του Κονγκό!), ειδικά για τα ελληνικά ΜΜΕ-παπαγαλάκια του κ. Ραχόι υπάρχει και το πολύ διδακτικό ελληνικό προηγούμενο. Ας κάνουμε λοιπόν ένα μικρό flash-back στη δική μας ιστορία, ελπίζοντας μάλιστα ότι, εκτός από διδακτικό, αυτό θα μπορούσε να είναι και αρκετά διασκεδαστικό.

Φανταστείτε λοιπόν τους διαφόρους Κολοκοτρώνηδες, Καραϊσκάκηδες, Μιαούληδες και Ανδρούτσους να μην παίρνουν τα όπλα κατά του δυνάστη τους αλλά να περιμένουν, για να πετύχουν την ανεξαρτησία της χώρας τους, τη... σύμφωνη γνώμη του Σουλτάνου και των άλλων κατοίκων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στο... Κάιρο, στο Ριάντ, στη Βαγδάτη, στη Δαμασκό, στην Ιερουσαλήμ και φυσικά, στη Κωνσταντινούπολη!

Το γελοίο της υπόθεσης θα ενέπνεε σίγουρα τους Monty Python αλλά δεν φαίνεται να πτοεί ούτε τον κ. Γιούνκερ, ούτε τον κ. Ταγιάνι (πρόεδρο της Ευρωβουλής και χτεσινό δεξί χέρι του κ. Μπερλουσκόνι), ούτε τα ελληνικά ΜΜΕ που κάνουν συστηματικά κλάκα στον προσφιλή τους κ. Ραχόι και στους δικούς του...

Όμως, θα ήταν το άκρον άωτον της αφέλειας να πιστέψουμε ότι η σύγκρουση Μαδρίτης-Βαρκελώνης είναι...νομικής φύσης και γίνεται με...νομικά επιχειρήματα. Δυστυχώς, όλα δείχνουν ότι η τόσο επίφοβη “σύγκρουση των δυο τρένων” της Μαδρίτης και της Βαρκελώνης θα σεβαστεί τις μακραίωνες αντιδημοκρατικές και βάρβαρες παραδόσεις του ισπανικού Κράτους και της ισπανικής άρχουσας τάξης και θα γίνει όπως έγινε και στους τέσσερις (!) περασμένους αιώνες. Όχι με τα όπλα των επιχειρημάτων αλλά με τα επιχειρήματα των όπλων! Δηλαδή, **με την ωμή βία που ασκείται απροκάλυπτα και χωρίς να έχει ανάγκη από νομικά και άλλα προσχήματα...(2)**

Νάμαστε λοιπόν στα πρόθυρα μιας (ευρωπαϊκής) κρίσης ιστορικών διαστάσεων που παραπέμπει “ανεπαισθήτως” σε μέρες ενός κάποιου όχι μακρινού και όχι τόσο ξορκισμένου 1936! Και σε αυτό το σημείο μπαίνει όμως σε όλους και όλες μας καυτό το (πολιτικό αλλά και υπαρξιακό και ηθικό) ερώτημα: **Άραγε θα αφήσουμε να επαναληφθεί η τραγική ιστορία του περασμένου αιώνα ή μήπως θα κάνουμε τώρα ό,τι περνάει από το χέρι του καθενός μας για να μειωθούν στο έπακρο τα δεινά των ανθρώπων;**

Ή με άλλα λόγια, θα κινητοποιηθούμε για να υπερασπίσουμε έμπρακτα το πρωταρχικό δημοκρατικό και

ανθρώπινο δικαίωμα του καταλανικού λαού να αποφασίσει αυτός ο ίδιος και όχι κάποιος άλλος για το παρόν και το μέλλον του; Και αυτό όχι γενικά και αφηρημένα, σε κενό αέρα, αλλά ενάντια στη σύγχρονη Ιερά Συμμαχία των Ευρωπαίων προστάτιδων δυνάμεων των Ισπανών επιγόνων του Φράνκο, και γνωρίζοντας πολύ καλά ότι η νίκη των Καταλανών θα είναι και δική μας νίκη και συνάμα δεινή ήττα όλων εκείνων που εδώ και δεκαετίες σωρεύουν στην ήπειρό μας κοινωνικά και ανθρώπινα ερείπια. Τα ψέμματα τέλειωσαν. **Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα...**

Σημείωση

- 1.** Φυσικά, τίποτα από όλα αυτά που κατά τους Ισπανούς και Ευρωπαίους σημερινούς ορκισμένους εχθρούς της καταλανικής αυτοδιάθεσης συνιστούν τη “δημοκρατική νομιμότητα” δεν συνέβη στη διαδικασία ανακήρυξης της ανεξαρτησίας των ευρωπαϊκών κρατών που δημιουργήθηκαν αμέσως μετά τον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο, το τέλος του υπαρκτού σοσιαλισμού ή τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Αυτό δεν εμπόδισε βέβαια όλους αυτούς να αναγνωρίσουν -ακόμα και μόλις πριν από μερικά χρόνια και χωρίς το παραμικρό συνειδησιακό πρόβλημα- πάνω από μια ντουζίνα νέα ευρωπαϊκά κράτη...
- 2.** Βλέπε προηγούμενα άρθρα μας για το καταλανικό ζήτημα στο www.contra-xreos.gr

Πηγή: contra-xreos.gr